

عنوان مقاله:

بازخوانی تاثیر ذن بر افول هنر پیکر تراشی

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی معماری اسلامی، میراث شهری و توسعه پایدار (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

سیامک پناهی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد ابهر

فرنز چراغی فر - مدرس دانشگاه غیرانتفاعی ایوانکی

سلدا حبیبی - کارشناس ارشد معماری

خلاصه مقاله:

این پژوهش به بازخوانی و شناخت جایگاه تفکر ذن در هنر پیکر تراشی می پردازد تفکر ذن بر اساس آموزه های بودا که در یکی از کلاس هایش با گلی در دست در محل موعظه قرار گرفت و تنها یکی از پیروان پیام بی کلامی بودا را دریافت و ذن که از ریشه هندی دیانا به معنای مراقبه است تولد یافت نام ذن در زبان سانسکریت به معنی مراقبه می باشد روش پژوهش به صورت تحلیلی توصیفی و بر پایه رویکرد استقرایی بررسی نمونه به نظریه می باشد اگرچه ذن در هنر معماری معاصر با هنر مینی مال قرابت مفهومی دارد در دوره های مختلف خاور دور به صورت های متفاوتی متجلی شده است پیکر تراشی در دوره های تاریخی خاور دور به صورت کیچ و عوامانه در سیطره چهره بودا و مفاهیم مذهبی آن قرار دارد فرآیند حاصل از این پژوهش به این نتیجه رسیده است که در دوره های مینگ در چین و موروماچی و ازوچی در ژاپن نفوذ تفکر ذن باعث کاهش حضور آن و افول هنر پیکر تراشی گردید و تفکر ذن تاثیر خاصی بر کالبد و فضای پیکر تراشی در دوره های تاریخی خاور دور نداشته است و از مفاهیم حاکم بر تصویر سازی ذن اثری از طبیعی بودن تا قرینگی خلوص و استغنا دیده نمی شود و تنها می توان استواری عمیق بودن و آرامش را در آن دید

کلمات کلیدی:

ذن، هنر ذن، پیکر تراشی، بودا، هنرهای مفهومی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/552982>

